

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 22. jūnijā *

Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Sadzīves tehnika — Restrukturizācijas atbalsts —
Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja tiek ievēroti noteikti nosacījumi —
Lēmums, kas pieņemts pēc tam, kad Vispārējā tiesa atcēlusi iepriekšējo lēmumu attiecībā uz to pašu
procesu — Individuāla skārums neesamība — Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība —
Nepieņemamība

Lietā T-118/13

Whirlpool Europe BV, Breda (Nīderlande), ko pārstāv *F. Wijckmans* un *H. Burez, avocats*,

prasītāja,

ko atbalsta

Electrolux AB, Stokholma (Zviedrija), ko pārstāv *F. Wijckmans* un *H. Burez, advokāti*,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn, É. Gippini Fournier* un *P.-J. Loewenthal*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues, D. Colas* un *J. Bousin*, pārstāvji,

un

Fagor France SA, Ruelmalmezona [*Rueil-Malmaison*] (Francija), ko pārstāv *J. Derenne* un
A. Müller-Rappard, avocats,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību saskaņā ar LESD 263. pantu atcelt Komisijas 2012. gada 25. jūlija Lēmumu 2013/283/ES
par valsts atbalstu SA.23839 (C 44/2007), ko Francija ir piešķirusi uzņēmumam *FagorBrandt* (OV
2013, L 166, 1. lpp.).

* Tiesvedības valoda – angļu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], tiesneši S. Žervazoni [*S. Gervasoni*] un L. Madise [*L. Madise*] (referents),

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorzcyk*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2015. gada 24. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītāja *Whirlpool Europe BV* (turpmāk tekstā – “*Whirlpool*”) darbojas lielās sadzīves elektrotehnikas ražošanas un pārdošanas jomā.
- 2 2007. gada 6. augustā Francijas Republika paziņoja Eiropas Komisijai par pārstrukturēšanas atbalsta projektu EUR 31 miljona apmērā *FagorBrandt SA*, kas kļuva par *Fagor France SA* (turpmāk tekstā – “*FagorBrandt*” vai “saņēmējs”).
- 3 Komisija ar 2007. gada 10. oktobra vēstuli informēja Francijas Republiku par savu lēmumu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru (OV 2007, C 275, 18. lpp.)
- 4 2007. gada 14. decembra, 2008. gada 26. janvāra un 12. marta vēstulēs *Electrolux AB*, kura arī darbojas lielās sadzīves elektrotehnikas ražošanas un pārdošanas jomā, nosūtīja savus apsvērumus.
- 5 *Whirlpool* 2007. gada 17. decembra vēstulē nosūtīja savus apsvērumus.
- 6 Ar 2008. gada 21. oktobra Lēmumu 2009/485/EK par valsts atbalstu C 44/07 (ex N 460/07), kuru Francijas iestādes vēlas izmaksāt uzņēmumam *FagorBrandt* (OV 2009, L 160, 11. lpp.), Komisija apstiprināja valsts atbalstu ar nosacījumu, ka *FagorBrandt* pārtrauc preču zīmes *Vedette* aukstuma, saldēšanas iekārtu, kulinārās apstrādes aprīkojuma un trauku mazgāšanas mašīnu tirdzniecību uz pieciem gadiem.
- 7 Ar 2012. gada 14. februāra spriedumu *Electrolux*/Komisija (T-115/09 un T-116/09, EU:T:2012:76), kas taisīts par *Electrolux* un *Whirlpool* celtajām prasībām, Vispārējā tiesa ir atcēlusi Lēmumu 2009/485, konstatējot, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo ir ņēmusi vērā nederīgu kompensējošu pasākumu (*Brandt Components* atsavināšana) un nav analizējusi iepriekš 2. punktā minētā paziņotā atbalsta un cita Itālijas Republikas piešķirtā atbalsta *FagorBrandt* ar tā meitasuzņēmuma *FagorBrandt Italia* starpniecību (turpmāk tekstā – “Itālijas atbalsts”) kumulatīvo iedarbību uz konkurenci.
- 8 2012. gada 25. jūlijā pēc 2012. gada 14. februāra sprieduma *Electrolux*/Komisija (T-115/09 un T-116/09, EU:T:2012:76) Komisija pieņēma Lēmumu 2013/283/ES par valsts atbalstu SA.23839 (C 44/2007), ko Francija piešķir uzņēmumam *FagorBrandt* (OV 2013, L 166, 1. lpp., turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ar kuru tā paziņoto atbalstu atzina par saderīgu ar iekšējo tirgu (turpmāk tekstā – “apstrīdētajā lēmumā minētais atbalsts” vai “aplūkotais pasākums”) ar tajā minētajiem nosacījumiem.

9 Apstrīdētajā lēmumā Komisija, izvērtējusi aplūkotā pasākuma un Itālijas atbalsta kumulatīvo iedarbību (85.–88. apsvērums), būtībā norādīja, ka *Brandt Components* atsavināšana (Lēmumā 2009/485 kvalificēts kā kompensējošs pasākums) un noteiktu preču zīmes *Vedette* ražojumu (kulinārija, saldēšana, trauku mazgāšana) tirdzniecības apturēšana uz pieciem gadiem (noteikta ar Lēmumu 2009/485) neesot bijusi pietiekama, lai izvairītos no jebkādiem pārmērīgiem konkurences izkropļojumiem (100. un 112. apsvērums). Šajos apstākļos tā it īpaši nolēma izvirzīt aplūkotā pasākuma saderības nosacījumu – pagarināt par vēl trim gadiem iepriekšminēto preču zīmes *Vedette* ražojumu tirdzniecības pārtraukšanu (112. apsvērums). Tā uzskatīja, ka šis pasākums pats par sevi ir pietiekams, lai samērīgā veidā samazinātu negatīvo ietekmi uz konkurenci, kas izriet no atbalsta piešķiršanas (117. apsvērums), un tas kompensē minētā atbalsta un Itālijas atbalsta kumulatīvo iedarbību (118. apsvērums).

10 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir izteikta šādā redakcijā:

“1. pants

Atbalsts, ko [Francijas Republika] plāno piešķirt uzņēmumam *FagorBrandt* 31 miliona euro apmērā, ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti 2. pantā.

2. pants

1. Francijas iestādēm ir jāpārtrauc šā lēmuma 1. pantā paredzētā atbalsta izmaksāšana uzņēmumam *FagorBrandt*, kamēr no *FagorBrandt* nav atgūts ar iekšējo tirgu nesaderīgais atbalsts, uz ko attiecas Komisijas 2003. gada 16. decembra Lēmums 2004/343/EK.

2. Uzņēmumam *FagorBrandt* ir pilnībā jāizpilda tāds pārstrukturēšanas plāns, kādu to Komisijai 2007. gada 6. augustā iesniedza Francija.

3. *FagorBrandt* ierosinātais pašu ieguldījums pārstrukturēšanas izmaksās – 31,5 miljoni euro – jāpalielina par summu 3 190 878,02 euro apmērā, kā arī procentiem par šo summu, kas uzkrājušies kopš dienas, kad *FagorBrandt* tika piešķirts Itālijas atbalsts, līdz 2008. gada 21. oktobrim. Šis palielinājums jāveic līdz uzņēmuma pārstrukturēšanas perioda beigām 2012. gada 31. decembrī. Francijas iestādēm jāsniedz pierādījums par šo palielinājumu divu mēnešu laikā pēc termiņa beigām 2012. gada 31. decembrī.

4. *FagorBrandt* pārtrauc preču zīmes *Vedette* aukstuma iekārtu, kulinārās apstrādes iekārtu un trauku mazgāšanas iekārtu tirdzniecību uz astoņiem gadiem.

5. Lai nodrošinātu šā panta 1. līdz 4. punktā paredzēto nosacījumu uzraudzību, [Francijas Republika], izmantojot gada pārskatus, informē Komisiju par *FagorBrandt* pārstrukturēšanas gaitu, par 1. punktā norādītā ar kopējo tirgu nesaderīgā atbalsta atgūšanu un par kompensācijas pasākumu īstenošanu.

3. pants

[Francijas Republika] divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas informē Komisiju par pasākumiem, ko tā veikusi, lai izpildītu šo lēmumu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.”

Tiesvedība un lietas dalībnieču prasījumi

- 11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2013. gada 20. februārī, prasītāja cēla šo prasību.
- 12 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2013. gada 6. jūnijā, *Electrolux* lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā prasītājas prasījumu atbalstam. Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegti 2013. gada 25. jūnijā un 8. jūlijā, *FagorBrandt* un Francijas Republika iesniedza pieteikumu par iestāšanos lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 13 Ar 2013. gada 11. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs apmierināja *Electrolux*, *FagorBrandt* un Francijas Republikas pieteikumus par iestāšanos lietā.
- 14 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegta 2013. gada 3. oktobrī, prasītāja Vispārējai tiesai lūdza, lai tā procesa organizatorisko pasākumu nolūkā atļauj tai iesniegt rakstveida apsvērumus atbildē uz Komisijas prasījumiem par prasības pieteikuma pieņemamību, jo tie esot pirmoreiz iesniegti, atbildot uz repliku.
- 15 Ar 2013. gada 14., 24. un 29. oktobra vēstulēm Komisija, Francijas Republika un *FagorBrandt* iesniedza apsvērumus par prasītājas iesniegto lūgumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem.
- 16 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegti 2013. gada 5. decembrī, *FagorBrandt* un Francijas Republika iesniedza savus iestāšanās rakstus.
- 17 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2013. gada 6. decembrī, *Electrolux* iesniedza savu iestāšanās rakstu.
- 18 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2014. gada 19. februārī, Komisija iesniedza savus apsvērumus par Francijas Republikas, *FagorBrandt* un *Electrolux* iestāšanās rakstiem.
- 19 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2014. gada 4. martā, prasītāja iesniedza savus apsvērumus par *FagorBrandt* un Francijas Republikas iestāšanās rakstiem.
- 20 Ar 2015. gada 23. septembra procesuālo rakstu Vispārējā tiesa lietas dalībniekiem paziņoja par procesa organizatoriskiem pasākumiem. Vispārējā tiesa it īpaši prasītājai lūdza sniegt atbildi uz Komisijas argumentu, ar ko apstrīdēta prasītājas prasības pieņemamība, un pamatot savus šai sakarā procesuālajos rakstos izvirzītos argumentus.
- 21 2015. gada 9. un 30. oktobra vēstulēs Komisija un pēc tam prasītāja sniedza atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.
- 22 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas otrajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 23 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - primāri, atcelt apstrīdēto lēmumu pilnībā tāpēc, ka nav izpildīts viens vai vairāki pamatnostādnēs attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 2004, C 244, 2. lpp.) paredzētajiem kumulatīvajiem nosacījumiem, vai tāpēc, ka Komisija katrā ziņā nav pārliecinājusies tiesību aktos paredzētajā apmērā, ka visi šie nosacījumi ir izpildīti;
 - pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu pilnībā, jo tajā nav ievērots LESD 296. pantā noteiktais pienākums norādīt pamatojumu;

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- piespriest Francijas Republikai un *FagorBrandt* segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

24 *Electrolux* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- primāri, atcelt apstrīdēto lēmumu pilnībā tāpēc, ka nav izpildīts viens vai vairāki pamatnostādnēs attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai paredzētajiem (kumulatīvajiem) nosacījumiem, vai tāpēc, ka Komisija katrā ziņā nav pārliecinājusies tiesību aktos paredzētajā apmērā, ka visi šie nosacījumi ir izpildīti;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu pilnībā, jo ar to ir pārkāpts LESD 296. pants.

25 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepamatotu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 *FagorBrandt* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepieņemamu vai kā nepamatotu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Francijas Republika lūdz Vispārējai tiesai prasību noraidīt.

Juridiskais pamatojums

- 28 Komisija, ko atbalsta Francijas Republika, un *FagorBrandt* atbildē uz repliku apstiprina, ka saskaņā ar judikatūru tas, ka uzņēmums ir ticis uzklauts un procedūras norisi praktiski nosaka tā apsvērumi, ja ir atbilstoša informācija, lai izvērtētu tiesības celt prasību, šo uzņēmumu tomēr neatbrīvo no pienākuma pierādīt, ka strīdīgais atbalsts var novest pie tās pozīcijas “būtiskas ietekmes” uz tirgu. Attiecībā uz šo “būtisko ietekmi” Komisija precizē, ka saskaņā ar judikatūru, lai pierādītu aplūkotā uzņēmuma individuālu skārumu, nepietiek pierādīt to, ka aplūkotais atbalsts varētu “zināmā mērā ietekmēt” konkurences attiecības un ka attiecīgais uzņēmums atrodas konkurences attiecībās ar atbalsta saņēmēju. Tieši otrādi – esot jāpierāda, ka atbalsts prasītāju esot skāris īpaši salīdzinājumā ar tās konkurentiem. Tā norāda, ka šo pamatprasību Tiesa nesen ir atgādinājusi 2013. gada 13. jūnija spriedumā *Ryanair*/Komisija (C-287/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:395).
- 29 Prasītāja savos apsvērumos par *FagorBrandt* un Francijas Republikas iestāšanās rakstiem, kā arī savās atbildēs uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2015. gada 15. oktobrī, norāda, pirmkārt, ka apstrīdētais lēmums skaidri pierāda to, ka tās pozīciju tirgū būtiski ir skāris atbalsts, kas norādīts aplūkotajā pasākumā.
- 30 Prasītāja, kuru atbalsta *Electrolux*, šai sakarā, pirmkārt, atsaucas uz apstrīdētā lēmuma 18. apsvērumu, kurā norādīts, ka “bez atbalsta *FagorBrandt* izkristu no tirgus” un ka “*FagorBrandt* nozušana tādējādi ļautu tās konkurentiem ievērojami palielināt to pārdošanas apjomus un ražošanu”, otrkārt, uz šī lēmuma 93. apsvērumu, kurā precizēts, ka “restrukturizācijas atbalsts automātiski rada konkurences izkropļojumus, jo tas kavē saņēmēja izslēgšanu no tirgus un šādi ierobežo konkurentu attīstību”, treškārt, uz minētā lēmuma 94. apsvērumu, kurā noteikts, ka “bez Francijas valsts atbalsta *FagorBrandt* ātri vien izkristu no tirgus [...] tādējādi *FagorBrandt* pazušana ļautu tās konkurentiem būtiski palielināt savus pārdošanas apjomus un arī to ražošanu”, un ceturtkārt, uz apstrīdētā lēmuma

105. un 109. punktu, kurā noteikts, ka *Whirlpool* ir viens no “galvenajiem *FagorBrandt* konkurentiem” aukstuma, saldēšanas iekārtu un trauku mazgāšanas mašīnu tirgū. No tā prasītāja izsecināja, ka, savos procesuālajos rakstos citēdama šos apstrīdētā lēmuma apsvērumus, tā juridiski ir pietiekami pierādījusi savu pozīciju tirgū, kas ir būtiski skarta.

- 31 Prasītāja arī norāda, ka Komisija pirms atbildes uz replikas rakstu nav apstrīdējusi tās individuālo skārumu Lēmuma 2009/485 kontekstā, un arī Vispārējā tiesa savā 2012. gada 14. februāra spriedumā *Electrolux/Komisija* (T-115/09 un T-116/09, EU:T:2012:76) nav apstrīdējusi prasības pieteikuma pieņemamību. Atbildēs uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tā šai sakarā būtībā norāda, ka 2012. gada 14. februāra spriedums *Electrolux/Komisija* (T-115/09 un T-116/09, EU:T:2012:76) ir spēkā stājies spriedums attiecībā uz jautājumu par prasības pieņemamību, proti, ciktāl apstrīdētais lēmums ir pamatots ar tieši tiem pašiem administratīvajiem aktiem kā Lēmums 2009/485, argumenti, ko tā ir izvirzījusi, ir tieši paši un Komisija nav izvirzījusi nedz argumentus, nedz iesniegusi pierādījumus, kas Vispārējai tiesai ļautu jautājumu par prasības pieņemamību šajā tiesvedībā nošķirt no jautājuma par prasības pieņemamību, kas pienācīgi tika izspriests 2012. gada 14. februāra spriedumā *Electrolux/Komisija* (T-115/09 un T-116/09, EU:T:2012:76) iepriekšminētajā tiesvedībā.
- 32 Otrkārt, prasītāja uzsver, ka tā katrā ziņā atšķiras no citiem tirgū esošajiem uzņēmumiem.
- 33 Tā, pirmkārt, apgalvo, ka, būdama otrajā vietā Francijas tirgū, tā noteikti būtu ieguvusi vairāk labuma no saņēmēja izstāšanās nekā no tās konkurentiem. Šai sakarā tā apstiprina, ka, kopš atbalsta saņēmējs 2013. gada vidū ir izbeidzis savu darbību, tā “ir guvusi ievērojamu skaitu tirgus daļu Francijas tirgū” un ka, pat ja tā ieguva tikai 1 % no *FagorBrandt* tirgus daļām, šī summa atbilstot apstrīdētajā lēmumā minētajai atbalsta summai. Tādējādi prasītāja norāda, ka *FagorBrandt* pazušana no prasītājas skatupunkta varēja radīt būtisku tirgus daļu ieguvumu, ņemot vērā tās otro vietu tirgū, jo apstrīdētajā lēmumā minētais atbalsts esot iemesls ievērojamiem zaudējumiem, kas kā tādi raksturo tās stāvokļa tirgū būtisku ietekmi judikatūras izpratnē.
- 34 Otrkārt, tā sava stāvokļa īpašās ietekmes pierādīšanas ietvaros norāda – kā tas pierādīts prasības pieteikumā – viņa ir bijusi viena no iespējamajiem saņēmēja pircējiem 2001./2002. gadā, kad saistībā ar saņēmēju tika uzsākts maksātnespējas process. Taču galu galā *Brandt* pārņemšana tika uzticēta *Fagor*, jo šis uzņēmums apņēmas neveikt pārstrukturēšanu divus gadus, preti par to saņemot aplūkoto atbalstu.
- 35 Treškārt, prasītāja atgādina, ka tā esot bijusi cieši iesaistīta aplūkotajā procedūrā tādā mērā, kas to skaidri nošķir no citiem tirgus dalībniekiem.
- 36 Vispirms ir jānorāda, ka Komisija pirmoreiz atbildē uz repliku ir apstrīdējusi prasības pieņemamību, aizbaidinādamās ar to, ka prasītājam neesot tiesību celt prasību.
- 37 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka prasības pieņemamības nosacījumus Savienības tiesa pēc savas ierosmes var izvērtēt jebkurā brīdī (šajā ziņā skat. spriedumu, 1996. gada 22. oktobris, *Skibsværftsforeningen u.c./Komisija*, T-266/94, EU:T:1996:153, 40. punkts). Tādēļ tas, ka Komisija neapstrīd prasības pieņemamību, vai *a fortiori* tās novēlota apstrīdēšana nenozīmē, ka Vispārējā tiesa atsakās par to spriest.
- 38 Otrkārt, nekas neliedz Vispārējai tiesai ņemt vērā apsvērumus, ko prasītāja iesniegusi nepieņemamības sakarā pēc atbildes raksta uz repliku (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2013. gada 7. marts, *UOP/Komisija*, T-198/09, nav publicēts, EU:T:2011:354, 32. punkts), kā to tiesas sēdē skaidri ir atzinusi Komisija.
- 39 Vispirms ir jāizvērtē prasītājas celtās prasības pieņemamība.

- 40 Tā kā Komisija prasītājam pārmet, ka tai nav tiesību celt prasību, ir jāatgādina, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā ir paredzēti divi gadījumi, kuros fiziskai vai juridiskai personai ir atzītas tiesības celt prasību par Savienības aktu, kura adresāte tā nav. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas neietver īstenošanas pasākumus, ja tas šo personu skar tieši.
- 41 Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma vienīgā adresāte ir Francijas Republika un tas ir par individuālu atbalstu Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.), 1. panta e) punkta izpratnē. Tā kā apstrīdētajam lēmumam līdz ar to ir individuāls tvērums, runa nevar būt par reglamentējošu aktu LESD 263. panta ceturtās daļas, kura attiecas uz visiem vispārpiemērojamiem aktiem, izņemot legislatīvos aktus (skat. spriedumu, 2014. gada 3. decembris, *Castelnou Energía*/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, 23. punkts un tajā minētā judikatūra), izpratnē. Tādēļ, tā kā prasītāja nav apstrīdētā lēmuma adresāte, tās prasība ir pieņemama tikai ar nosacījumu, ka minētais lēmums to skar tieši un individuāli.
- 42 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru citas personas, kas nav lēmuma adresāti, var prasīt atzīt to, ka lēmums tās skar, tikai tad, ja šis lēmums tās iespaido šīm personām raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu apstākļu dēļ, kas šīs personas atšķir no visām citām personām, un tad, ja visi šie faktori tās individuāli nošķir tieši tāpat kā lēmuma adresātus (spriedumi, 1963. gada 15. jūlijs, *Plaumann*/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, 223. lpp.; 2007. gada 22. novembris, *Sniace*/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 53. punkts, un 2009. gada 9. jūlijs, *3F*/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 29. punkts).
- 43 Tā kā prasība attiecas uz Komisijas lēmumu valsts atbalsta jomā, ir jānorāda, ka LESD 108. pantā paredzētās valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros ir jānošķir, pirmkārt, šī panta 3. punktā paredzētais atbalsta iepriekšējās izskatīšanas posms, kura vienīgais mērķis ir ļaut Komisijai formulēt savu pirmo nostāju par attiecīgā atbalsta pilnīgu vai daļēju saderīgumu, un, otrkārt, šī panta 2. punktā paredzētais pārbaudes posms. Tikai saistībā ar šo pēdējo minēto pārbaudi, kuras mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas faktiem, līgums paredz Komisijas pienākumu informēt ieinteresētās puses, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (spriedums, 2009. gada 9. jūlijs, *3F*/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Ja uzņēmums apstrīd atbalsta izvērtējuma lēmuma, kas pieņemts, pamatojoties uz LESD 108. panta 3. punktu vai formālās izmeklēšanas procedūras beigās, pamatotību, tikai tas vien, ka to var uzskatīt par ieinteresēto pusi šī panta 2. punkta izpratnē, nav pietiekami, lai atzītu prasību par pieņemamu. Tai ir jāpierāda, ka tai ir īpašs statuss 1963. gada 15. jūlija sprieduma *Plaumann*/Komisija (25/62, EU:C:1963:17) izpratnē (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2015. gada 10. novembris, *Trasporti Pubblici* u.c./Komisija, T-187/15 P, nav publicēts, EU:T:2015:846, 18. punkts). Tā tas it īpaši būtu gadījumā, ja tā tirgus stāvokli būtiski ietekmētu atbalsts, uz kuru attiecas attiecīgais lēmums (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 13. decembris, Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, EU:C:2005:761, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Šai sakarā konkrēti ne tikai uzņēmums, kurš saņem atbalstu, bet arī ar to konkurējoši uzņēmumi, kas aktīvi līdzdarbojušies procedūrā, kura uzsākta atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam attiecībā uz atbalsta pasākumu, ir atzīti par tādiem, ko Komisijas lēmums par šīs procedūras izbeigšanu skar individuāli, ja atbalsts, par kuru ir apstrīdētais lēmums, būtiski ietekmē šo uzņēmumu stāvokli tirgū. Uzņēmums līdz ar to nevar atsaukties uz savu konkurenta uzņēmumu, kurš saņem atbalstu, statusu, bet tam ir arī jāpierāda, ka, ņemot vērā to, cik lielā mērā tas, iespējams, līdzdarbosies procedūrā, un to, cik apdraudēts ir tā stāvoklis tirgū, tas atrodas tādā faktiskā situācijā, kura to individuāli izceļ analogi lēmuma adresātam (skat. rīkojumu, 2013. gada 7. marts, *UOP*/Komisija, T-198/09, nav publicēts, EU:T:2013:105, 25. un 26. punkts un tajos minētā judikatūra; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 1986. gada 28. janvāris, *Cofaz* u.c./Komisija, 169/84, *Recueil*, EU:C:1986:42, 25. punkts, un rīkojumu, 2004. gada 27. maijs, *Deutsche Post* un *DHL*/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, 33. un 34. punkts).

- 46 Attiecībā uz šādas ietekmes konstatēšanu Tiesai ir bijusi iespēja precizēt, ka ar to apstākli vien, ka tāds tiesību akts kā apstrīdētais lēmums var zināmā mērā ietekmēt konkurences attiecības, kas pastāv attiecīgajā tirgū, un ka attiecīgais uzņēmums zināmā mērā konkurē ar šī tiesību akta adresātu, katrā ziņā nav pietiekami, lai varētu uzskatīt, ka šis tiesību akts minēto uzņēmumu ir skāris individuāli (skat. šajā ziņā spriedumus, 1969. gada 10. decembris, *Eridania* u.c./Komisija 10/68 un 18/68, EU:C:1969:66, 7. punkts, kā arī 2008. gada 22. decembris, *British Aggregates*/Komisija, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 47. punkts).
- 47 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasītājam ir jāiesniedz informācija, lai pierādītu savu īpašo konkurences stāvokli (rikojums, 2004. gada 27. maijs, *Deutsche Post* un *DHL*/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, 38. punkts, un spriedums, 2009. gada 10. februāris, *Deutsche Post* un *DHL International*/Komisija, T-388/03, EU:T:2009:30, 49. un 51. punkts) un to, ka tā konkurences pozīcija ir būtiski ietekmēta salīdzinājumā ar citiem konkurējošiem uzņēmumiem attiecīgajā tirgū (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2004. gada 27. maijs, *Deutsche Post* un *DHL*/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, 41. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumus, 2009. gada 10. februāris, *Deutsche Post* un *DHL International* /Komisija, T-388/03, EU:T:2009:30, 51. punkts; 2010. gada 13. septembris, *TF1*/Komisija, T-193/06, EU:T:2010:389, 84. punkts; 2013. gada 15. janvāris, *Aiscat*/Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, 68. punkts; 2014. gada 5. novembris, *Vtesse Networks*/Komisija, T-362/10, EU:T:2014:928, 55. punkts, un 2014. gada 3. decembris, *Castelnou Energía*/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, 35.–37. punkts).
- 48 Šajā gadījumā prasītāja būtībā norāda, ka apstrīdētais lēmums to ir skāris individuāli, jo atbalsts ir ļāvis aplūkotajā tirgū palikt uzņēmumam, kas šāda atbalsta neesamības gadījumā pazustu no tirgus. Atbalsta saņēmēja atstāšana tirgū esot prasītājai radījusi zaudējumus, jo kā otrā Francijas tirgū tā būtu varējusi iegūt atbrīvojušās tirgus daļas pēc *FagorBrandt* pazušanas.
- 49 Jāatgādina, ka prasības pieņemamības nosacījumi ir vērtējami prasības celšanas brīdī, proti, kad tiek iesniegts prasības pieteikums (rikojums, 2010. gada 15. decembris, *Albertini* u.c. un *Donnelly* /Parlaments, T-219/09 un T-326/09, EU:T:2010:519, 39. punkts, un spriedums, 2014. gada 3. decembris, *Castelnou Energía*/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, 34. punkts).
- 50 Šīs lietas apstākļos, nepastāvot vajadzībai noteikt, vai prasītājas minētā informācija ir attiecināma uz konkurences situāciju, kas pastāvēja prasības celšanas dienā un kas izrietēja no apstrīdētā lēmuma, ir jākonstatē, ka tā neļauj raksturot tās stāvokļa tirgū būtisku ietekmi aplūkotā pasākuma dēļ.
- 51 Faktiski, pirmkārt, prasības pieteikuma 14. pielikumā minētajās tirgus daļu tabulās ir uzskaitīti vairāk nekā piecpadsmit tirgus dalībnieki Francijas un Eiropas sadzīves tehnikas tirgū. Kā to tiesas sēdē norādīja Komisija, nevar vienkārši prezumēt, ka prasītāja būtu varējusi būtiski palielināt savus pārdošanas apjomus, ja no tirgus būtu pazudis uzņēmums, kam piemēro aplūkotos pasākumus, neiesniedzot nekādu šo apgalvojumu apstiprinošu informāciju, ja – kā šajā lietā – tirgū ir vērojama nekoncentrēta struktūra, ko raksturo liels skaits tirgus dalībnieku (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2012. gada 11. janvāris, *Phoenix-Reisen* un *DRV*/Komisija, T-58/10, nav publicēts, EU:T:2012:3, 50. punkts).
- 52 Otrkārt, prasītājas minētajos apstrīdētā lēmuma apsvērumos (atstāstīti iepriekš 30. punktā) ir minēti tikai vispārīgi apsvērumi, kas, iespējams, attiecas uz visiem aplūkotā tirgus dalībniekiem. Lai gan tajos tostarp ir norādīts, ka *FagorBrandt* pazušana no tirgus būtu ļāvusi tās Eiropas konkurentiem jūtami palielināt savus pārdošanas apjomus un tādējādi savu ražošanu (18. un 94. apsvērums), tie nekādā gadījumā nav pamats pieņemumam, ka prasītāju aplūkotais pasākums būtu skāris vairāk, nekā tas caurmērā būtu noticis ar visiem tās konkurentiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 3. decembris, *Castelnou Energía*/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, 35. punkts), vai arī ka tā būtu piedzīvojuši jūtami labāku attīstību, ja aplūkotais pasākums nebūtu ticis atļauts (šajā ziņā skat. spriedumu, 2004. gada 27. maijs, *Deutsche Post* un *DHL*/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, 43. punkts). Proti, nekas neļauj pārliecināties par to, ka prasītāja salīdzinājumā ar vidējo tās konkurentu būtu bijusi spējīgāka aptvert pieprasījumu, kas atbrīvojās pēc *FagorBrandt* nozušanas. It īpaši prasītāja nepierāda, ka strīdīgais atbalsts saņēmējam ir ļāvis saglabāt tirgus daļas, kas citkārt būtu bijušas viņas pašas rīcībā

(spriedums, 2013. gada 13. jūnijs, *Ryanair*/Komisija, C-287/12 P, nav publicēts, EU:C:2013:395, 113. punkts), un tādējādi – būtiskas tās stāvokļa tirgū ietekmes raksturošanai – to, ka tai ir radušies ievērojami zaudējumi salīdzinājumā ir citiem tās konkurentiem. Šai ziņā, atšķirībā no prasītājas minētā, tās otrā vieta tirgū aiz atbalsta saņēmēja pati par sevi vēl nav pamats pieņemumam par tās stāvokļa tirgū būtisku ietekmi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 27. augusts, *Adomex*/Komisija (T-315/05, nav publicēts, EU:T:2008:300, 28. punkts).

- 53 Neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem neļauj atzīt par spēkā neesošu iepriekš 50.–52. punktā minēto secinājumu, kas attiecas uz prasītājas tiesību celt prasību neesamību, jo nav pierādījuma par tās konkurences stāvokļa būtisku ietekmi prasības celšanas brīdī.
- 54 Pirmkārt, tas, ka kopš atbalsta saņēmējs ir izbeidzis savu darbību 2013. gada vidū, prasītāja “guva ievērojamu skaitu tirgus daļu Francijas tirgū” (skat. iepriekš 33. punktu), nav nekādi pamatots. Katrā ziņā, pat ja pieņemtu, ka tas ir pierādīts, prasītāja neuzskata, ka tas saskaņā ar judikatūru (skat. iepriekš 47. punktu) raksturo tās īpašo konkurences situāciju salīdzinājumā ar tās konkurentiem. Tāpat tas izriet no apstākļa, saskaņā ar kuru, pat ja tā ieguva tikai 1 % no *FagorBrandt* tirgus daļām, šī summa atbilda apstrīdētajā lēmumā minētajai atbalsta summai. Faktiski šis secinājums attiecas uz visiem tirgus dalībniekiem.
- 55 Otrkārt, prasītājas līdzdalība pārbaudes procedūrā vēl jo vairāk nav pamats pieņemumam par tās stāvokļa tirgū būtisku ietekmi. Prasītājas tiesības celt prasību nevar izsecināt tikai no tā, ka tā piedalās administratīvajā procedūrā (rikojums, 2013. gada 7. marts, *UOP*/Komisija, T-198/09, nav publicēts, EU:T:2013:105, 27. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2007. gada 22. novembris, *Sniace*/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 60. punkts), pat ja tai procedūrā ir svarīga loma, it īpaši, iesniedzot sūdzību par apstrīdēto lēmumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 9. jūlijs, *3F*/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 94. un 95. punkts).
- 56 Treškārt, apstāklis, saskaņā ar kuru prasītāja ir viena no potenciālajiem atbalsta saņēmēja pircējiem 2001./2002. gadā, kad saistībā ar saņēmēju tika uzsākta maksātnespējas procedūra (skat. iepriekš 34. punktu), nav nozīmes, lai pierādītu tās spēju vairāk nekā pēc desmit gadiem pēc minētās procedūras jūtami lielākā apmērā salīdzinājumā ar tās konkurentiem pārņemt atbrīvojušās tirgus daļas pēc *FagorBrandt* pazušanas no tirgus.
- 57 Ceturtkārt, ņemot vērā *res judicata* principu, galu galā nav nozīmes tam, ka 2012. gada 14. februāra spriedumā *Electrolux*/Komisija (T-115/09 un T-116/09, EU:T:2012:76) Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes nav norādījusi uz prasītājas tiesību celt prasību neesamību, lai gan iepriekšējā prasības pieteikumā izvirzītie argumenti prasības atcelt Lēmumu 2009/485 atbalstam prasītājas skatījumā visādā ziņā esot bijuši līdzīgi tiem, kas tika izvirzīti pret apstrīdēto lēmumu šīs celtās prasības ietvaros.
- 58 Ir jākonstatē, ka fiziskas vai juridiska personas individuāls skārums tiek vērtēts prasības celšanas brīdī un ir atkarīgs no apstrīdētā lēmuma (rikojums, 2012. gada 29. marts, *Asociación Española de Banca* /Komisija, T-236/10, EU:T:2012:176, 38. punkts). Tādējādi ar 2012. gada 14. februāra spriedumu *Electrolux*/Komisija (T-115/09 un T-116/09, EU:T:2012:76) saistītais *res judicata* spēks, kas attiecas uz Lēmuma 2009/485 likumību, nevar būt tāds, ar ko jau iepriekš ir izspriestas prasītājas tiesības celt šo prasību, kura vērsta pret apstrīdēto lēmumu.
- 59 Šajos apstākļos ir jākonstatē ka prasītāja nav pierādījusi to, ka tās stāvoklis būtu būtiski skarts ar apstrīdētajā lēmumā minēto atbalstu. Tādēļ prasītājas celtā prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 60 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem.
- 61 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati. Pārējās personas, kas iestājušās lietā, arī sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas saskaņā ar Reglamenta 138. panta 3. punktu.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt kā nepieņemamu;**
- 2) ***Whirlpool Europe BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Francijas Republika, *Electrolux AB* un *Fagor France SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 22. jūnijā.

[Paraksti]